

[Preben Møller Hansen]

rederierne mellem hyren til en udenlandsk sømand og så til en dansk? Og hvis man så sammenholder det med det, som et skib koster, og tager den rentegevinst, der hives ind, så vil man opdage, at det aldrig nogen sinde er sømændenes løn, der kan være afgørende for, om en reder kan klare sig i konkurrencen. De skibsredere, der ikke kan klare sig i konkurrencen, er dårlige købmænd, og det er her, man skal rette skytset, og ikke på alt det andet.

Så vil jeg gerne sige til slut, at jeg heller ikke fik noget svar på, hvordan A. P. Møller kan have et overskud på 1,5 mia. kr., hvis man ikke kan klare sig i den internationale konkurrence.

Industriministeren (Nils Wilhjelm):

Jeg vil gerne starte med at sige tak til ordførerne for de bemærkninger, der er faldet i denne spændende debat. De har jo været af varierende art i henseende til opslutning omkring de forslag, der ligger i regeringens skibsfartspolitiske redegørelse.

Jeg vil gerne erklære mig enig med de ordførere, der har sagt, at der jo er tale om en generel debat. Det er ikke en debat, som går ned i detaljerne vedrørende de forslag, som vi senere hen har intention om at fremkomme med i form af lovforslag. Men regeringen har ment i relation til den alvorlige situation, der er i forbindelse med dette erhvervs forhold, at det var afgørende nødvendigt ud fra en helhedsbetragtning – og hermed mener jeg også en international helhedsbetragtning – at få en diskussion her i Tinget om dette erhvervs vilkår.

Jeg synes, man med rimelighed kan sige, at det ikke har været nogen ligefrem hed debat. Jeg havde måske nok ventet lidt højere skumprøjt i forbindelse med debatten i dag, men lad mig have lov til at tage det som et udtryk for, dels at det er den generelle diskussion, vi har i dag, dels at der alligevel er enighed om, at vi her beskæftiger os med et erhverv, hvis forhold er af en sådan art, at man må sige, at dette traditionsrige, ældgamle danske erhverv står i en overordentlig truet situation.

Det spørgsmål, vi må stille os selv som lovgivere, er naturligvis: Hvordan kan vi medvirke til at tilvejebringe en sådan situation, at erhvervet kan overleve? Og det er det, regeringen har søgt at tilkendegive i redegørelsen.

Der har været megen diskussion omkring spørgsmålet: Hvordan klarer erhvervet sig egentlig? Jeg vil i den forbindelse gerne henvise til, at der netop fra Danmarks Statistik den 20. oktober er udsendt et samlet regnskabsmateriale vedrørende de danske erhverv, og det er så sandelig sørgelig læsning. Man kan se her, hvordan forholdene har udviklet sig fra 1985 og til 1986, og yderligere har vi en fornemmelse af, at det er blevet endnu værre i 1987, og det gælder erhvervet som helhed, idet det er det samlede regnskabsmæssige materiale.

Det viser, at der er tale om en bruttoindtjening i 1986 på i alt knap 1,8 mia. kr. Over for dette står, at der så ikke er afholdt udgifter til afskrivninger og til renter. Lad mig nævne, at afskrivningerne ifølge de afskrivningssatser, vi arbejder med, er på i alt 2,4 mia. kr. Så mon ikke disse tal i sig selv er tilstrækkelig illustrative til at fortælle ikke bare os, der hierinde beskæftiger os med det, men hele omverdenen, at her står vi i en så truet situation, at der er al mulig grund til at rykke ud og agere på dette område? Jeg mener ikke under nogen omstændigheder, at man kan tillade sig at stikke hovedet i busken. Konsekvensen heraf vil være, at den udflagning, som vi har set, og som jo er blevet omtalt meget her i dag, vil fortsætte.

Lad mig give de allerseneste tal. De er ret dramatiske, vil jeg sige. Hvis vi går tilbage og ser på situationen den 1. januar 1987 var der tale om, at 20 pct. af den danske handelsflåde var udflaget, efter at det i en mangeårig periode har ligget fra ca. 15 pct. og op imod 20 pct. af handelsflåden. I juli måned i år var der udflaget 29 pct., og pr. dags dato er der udflaget 40 pct. Der er altså tale om en kraftigt accelererende udflagning på nuværende tidspunkt, og den kan vi ikke sidde stille over for.

Der er naturligvis forskellige bud. Der er dem, der mener, man skal forbyde udflagning. Jeg vil ikke gå ind i en længere diskussion om dette, men jeg vil gerne sige, at det vil føre til nogle vilkår, som vi simpelt hen ikke kan leve med. Vi må nødvendigvis acceptere, at vi her arbejder med et erhverv, som er internationalt arbejdende, og hvis det danske rederierhverv ikke får mulighed for at arbejde under nogle rammevilkår, som skaber en rimelig konkurrencedygtig situation, så vil udflagningen fortsætte, og så vil vi altså se et Danmark uden dan-